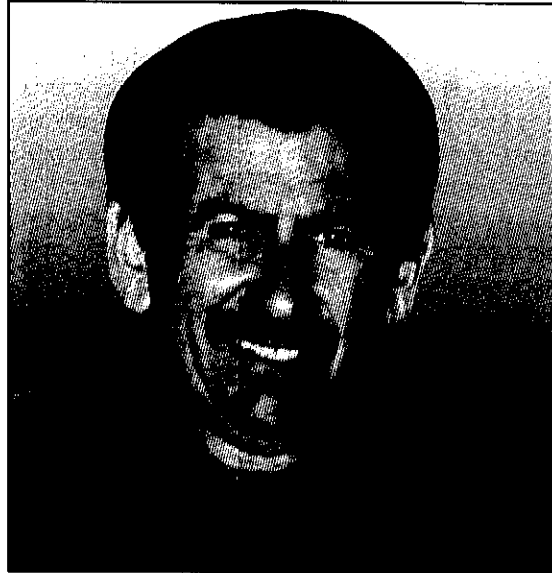

נחמן צור ז"ל

סעד

נולד: ו' באייר תרצ"ז, 17.4.1937

נפטר: ל' שבט תשנ"ו, 20.2.1996

"ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מבורך"

מעמד זה הוא מסוג הדברים שהפה כבר ממלמל מלות פרדה, אבל הלב עדיין ממאן להאמין. נחמן, לבית משפחת גליקשטיין, הגיע לסעד לפני כ-45 שנים כחניך בחברת הנוער עלומים. היית בין אותם בני נוער שהגיעו לקיבוץ מתוך בחירה והחלטה על נטישת חיי העיר. בהיותך אינדובידואליסט מושבע בחרת ללכת לצבא ולשרת בשריון, בעוד חבריך הולכים למתיבתא ומשם לנח"ל. אחרי הצבא עבדת בעבודות עפר, שוטטת מעט בחו"ל – וחזרת לסעד. הגעתי לסעד זמן קצר אחר נישואיך, ויחסים קרובים בין שתי המשפחות החלו להתהוות כשגרתם בצריף עמידר, דרך הרכבת ואחר-כך בבית שמשמאל לבריכה – שם נרקם אותו קשר בלתי אמצעי שלא נותק.

לא סתם בחרתי להספיד אותך, למרות שאני כותבת את הדברים מלב שותת דמעות וכאב. פרשת השבוע, פרשת "תרומה", עוסקת במעשה המשכן, והאמן שעמד בראש צוות העושים במלאכה היה בצלאל בן-אורי שעליו נאמר: "ואמלא אותו רוח אלקים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה, לחשוב מחשבות, לעשות בזהב ובכסף ובנחשת, בחרשת אבן למלאה, ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה".

מעולם הערצתי בכך את החוש האסתטי והטעם הטוב, שלוו ביד אמן ואומן. ידעת לבצע את אותם דברים שרצית לעשות, אף הכשרת עצמך בכיוונים שונים – ציור, פיסול, ויטראז', וטביעות אצבעותיך, נחמן, מעטרות את ביתכם מהמסד עד הטפחות ומוסיפות לו לוויית חן. באהבתך את הסובבים אותך ובכשרונך הטבעי הענקת להם אנדרטת עולם.

מאותו טיול גיפיים מפורסם לנגב למדתי, שנחנת בתושייה ובכושר אלתור בלתי רגילים. כל אלה באו לביטוי ממשי יותר הן ב"סעד מתכות" אשר ניהלת, שם בנית מכונות חקלאיות שהיו פרי חיקוי והמצאה שלך וסיפקו תשובה לבעיות שעלו בשדה, והן במכשירים ובמתקנים אותם בנית על-פי צרכים של ילדים וחברים שונים. את הקטע הזה בחייך, נחמן, רבים אינם מכירים ואינם יודעים איזו נתינה אמיתית הייתה בכך, שהתבטאה בחיסכון רב בכסף ובדברים ובערכים שאין להם שיעור כספי, אבל יש בהם עזרה לזולת. ותמיד ברוח טובה, בפשטות, בנכונות ובטבעיות. הגישה שלך הייתה שכל אחד צריך לעשות את המיטב במה שהוא מוכשר בו. תן כפי יכולתך.

המחלה שתקפה אותך הרסנית וקטלנית הייתה. ידעת זאת, והיית נכון להילחם בה בכל נשק אפשרי. החלטת לנצח, אם זה בדרכי טיפול מקובלות ואם לאו, הכול היה כשר כדי להדביר אותה. רק לפני שבועיים-שלושה אמרת לי: "הוא רוצה שאני אלחם, אז אני נלחם", ועשית זאת בנחישות, כשרחל עוזרת על ירך – לא מוותרת, מעודדת, תומכת ודואגת שהכול יתנהל כפי שאתה רוצה.

משפחה יקרה, נחמן היה איש משפחה נפלא ומלא אהבה וגאווה בכלכם: אחות, אישה, ילדים ונכדים, והחמיץ את השלב הבא של התרחבות המשפחה וההנאה הכרוכה בכך. נחמן חש עצמו גם לאחרונה כאיש צעיר, שעוד כוחו במוותניו ותוכניותיו רבות.

אולי יש נחמה בכך שחיינו הקצרים היו עשירים בעשייה למען המשפחה ולמען הכלל.

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים. ■

דברים שנאמרו בהלווייה מפי טובה אייל